

Це пов'язано з тим, що на розглянутих інтернет-ресурсах є ряд недоліків:

Застарілість. Несучасний дизайн, статична структура не сприяє популяризації сайту серед користувачів мережі, передусім молоді та відвідувачів із-за кордону.

Неактуальність. Деякі розділи не оновлювали роками, що спричинило недовіру загалом до інформації сайтів.

Повільність. Нераціональна структура сайту, застарілі схеми та інструменти його конструювання, а також перевантаженість сервера абсолютно зайвою інформацією зумовлює невисоку швидкість завантаження веб-сторінки.

Одномовність. Відсутність багатомовності в сайтах, основна причина відсутності аудиторії з різних країн.

Таблиця 1

Успішність веб-сайтів

Веб-сайт	Alexa Rank	Траст	PR(PageRank)	Спам
Castles.com.ua	1,396,358	2,57	4	26,13
Ukrainaincognita.com	1,421,926	2,92	4	3,30
Ternotour.com.ua	8,120,651	1,34	4	10,12

Основні критерії, які були використані для комплексного відображення успішності інтернет-сайтів:

Назва сайту.

Alexa Rank - рейтингова оцінка сайтів, яка заснована на підрахунку загальної кількості перегляду сторінок і частоти відвідувань конкретного ресурсу. Число Alexa Rank – це співвідношення відвідуваності одного ресурсу і відвідуваності інших Інтернет-порталів, тому, чим нижче число Alexa Rank, тим популярнішими ресурс.

Траст сайтів - це уявний показник, що відображає довіру пошукових систем до цього сайту.

PR(PageRank) – алгоритм оцінки значимості веб-сторінок за допомогою розв'язання систем лінійних рівнянь.

Спам - масове розміщення на сайті рекламних матеріалів, які непов'язані із тематичним наповненням сайту.

Висновок. Можливості глобальної комп'ютерної мережі Інтернет дозволяють використовувати її як ефективний засіб популяризації південної частини Тернопільської області.

Загальні результати комплексного аналізу, засвідчують недостатнє використання сервісів Інтернету для популяризації туризму. Розглянуті веб-сайти потребують певної фінансової підтримки, яка могла б покращити їхнє становище.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Замки та храми України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.castles.com.ua>
2. Україна Інкогніта [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrainaincognita.com>
3. Управління розвитку туристичної інфраструктури Департаменту розвитку інфраструктури, транспорту та туризму Тернопільської ОДА [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ternotour.com.ua>
4. Филиппова Л. Я. Создание контента (содержания) библиотечных веб-сайтов учебных заведений : (из зарубеж. опыта) / Л. Я. Филиппова // Научные и технические библиотеки. – 2002. – № 2. – С. 55–58
5. Content analysis etourism: Competitiveness and success factors of European tourism websites [Електронний ресурс] / Scharl A., Bauer C., Taudes A., Natter M., Wober K., 2002. – Retrieved July 29, 2003. – URL: <http://www.weblyzard.com/paper.pdf>
6. Ruiz A.P. A web quality assessment methodology adaptable to web site features / A.P. Ruiz // IADIS International Conference Applied Computing. – 2006. – P. 73-82.

Щур М.

Науковий керівник – асист. Рудакевич І. Р.

ПРИРОДНІ ФАКТОРИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО РИНКУ ІТАЛІЇ

Природні ресурси відіграють важливу роль у розвитку туризму в Італії. Держава приділяє велику увагу їхньому збереженню та розвитку. Завдяки наявності багатьох природних ресурсів в Італії розвинуті різноманітні види туризму. Власне різноманітність та нерівномірність природи цієї країни зумовлює певні особливості розвитку туристичної сфери.

Метою даної публікації є дослідження впливу природних факторів на розвиток туристичного ринку Італії.

До природних факторів розвитку туризму традиційно належать такі головні компоненти географічної оболонки як рельєф, клімат, внутрішні води, рослинний і тваринний світ.

Територія Італії має досить розчленований рельєф з різними його формами. Майже 4/5 площі країни займають гори і височини, а менша частина припадає на Поданську рівнину і вузькі прибережні низовини.

Від материкової частини Італія відокремлена від решти континенту найвищою в Європі гірською системою Альп, яка тягнеться із заходу на схід на 1200 км. Найвищі вершинами цих гір є Монблан (4807 м), Монте-Роза (4634 м), Червіні (4478 м). Вони покриті потужними льодовиками.

Гірські ланцюги Альп перерізані численними долинами і перевалами, доступними протягом усього року або закриваються лише на короткий час взимку. По перевалах проходять автомобільні дороги та залізниці, в багатьох місцях гори пронизані тунелями.[6]

У мальовничих альпійських долинах з їх благодатним кліматом здавна поселилася людина, і зараз там багато міст з курортною спеціалізацією (Аоста, Сондріо, Больцано та інші).

На південному заході Альпи переходять в Апенніни, які, оминаючи

Лігурійську затоку, тягнуться далі через весь Апеннінський півострів. По протяжності вони перевищують Альпи (1500 км), але набагато поступаються їм по висоті. Найвища вершина (Корно - 2914 м).

В Альпах знаходиться одна з найглибших печер світу – Антрім-дель-Корк (805 м). Всього в Італії налічується близько 70 великих печер і кілька сотень гротів. У всьому світі відомий Блакитний грот на березі острова Капрі. Здавна печери і гроти служили в Італії місцями поселень, храмів, поховань[6]. У наш час вони приваблюють численних туристів. Деякі печери завдяки постійній вологості повітря, наявності мінеральних джерел, пари, грязей, мають лікувальне значення.

Єдина велика низовина Італії – Поданська рівнина, займає більшу частину басейну річки По. Поданська рівнина не тільки головна житниця країни, але і найбільш розвинений в промисловому відношенні район країни.

Італія – одна з небагатьох європейських країн, де часто бувають землетруси, які нерідко носять катастрофічний характер. У ХХ столітті в країні було зареєстровано понад 150 землетрусів. Останній сильний землетрус стався в листопаді 1980 року. Він охопив велику територію - 26 тис. кв. км (від м. Неаполя до м. Потенца). Італія – єдина країна в Європі, де є вулкани різних типів і в різних стадії розвитку: є згаслі вулкани (Евганейські пагорби, Альбанські гори) і діючі (Етна, Везувій, Стромболі). Вони теж приваблюють до себе значну кількість туристів.

Рельєф Італії сприятливо впливає на розвиток туризму в країні. Його різноманітність дозволяє розвивати в Італії різні види туризму:

– гірськолижний туризм в Альпах (курорти, розташовані в італійських Доломітових Альпах знамениті на весь світ, найвища гора Європи - Монблан частково знаходиться на території Італії);

– наявність протяжної берегової лінії, велика кількість пологих піщаних пляжів, красивих зручних бухт, чистота моря сприяють розвитку курортного справи на узбережжі всіх морів, що омивають Італію;

– наявність морських портів допомагає організувати зручні туристичні морські маршрути;

– наявність унікальних природних об'єктів (вулкани Везувій, Етна, Стромболі), мальовничі гори і пагорби, печери, озера додатково приваблює туристів [2].

Видовженість території Італії з півночі на південь викликає великі кліматичні відмінності між окремими районами – від помірного теплого клімату Поданської рівнини до яскраво вираженого субтропічного в Сицилії. Середня температура січня на Поданській рівнині – близько 0° С, а липня + 23-24° С. Восени тут активно утворюються циклони. Взимку завжди випадає сніг, нерідко бувають морози до - 10°С. З 600-1000 мм річних опадів половина припадає на весну і літо [1]. Часто в Північній Італії бувають сильні, навіть катастрофічні зливи і тумани. Літні дощі часто супроводжуються грозами і градом.

Клімат Альп змінюється з висотою від помірно теплого до холодного. В горах сніг тримається декілька місяців, а на вершинах гір ніколи не тане. Найбільше опадів отримують

схили Карнійських Альп – 3000 мм.

Середземноморський клімат чітко виражений на півдні Апеннінського півострова і на островах. Літо тут сухе і жарке (середня температура липня +26 °С, зима м'яка, тепла (середня температура січня + 8-10 °С). Приморські райони Італії, особливо Лігурійська Рів'єра, побережжя Іонічного моря, островів Сицилія, Сардинія, відрізняються особливо м'яким кліматом. Тому вздовж узбереж Італії, особливо на Лігурійському Рив'єрі, ланцюжком тягнуться відомі курорти.

У північних і центральних частинах Апеннінського півострова середні температури трохи відрізняються: +24 °С у липні, + 1-4 °С в січні. З березня по жовтень на півдні Італії дме сіроко – сухий і спекотний вітер з Африки, що приносить підвищення температури до + 30-35 °С і червонуватий пил. У Апулії розташоване саме посушливе місце в Італії, де випадає всього 197 мм опадів за рік.

Клімат Італії сприятливо впливає на розвиток туризму в країні. Більшу частину року на всій території Італії переважає м'який клімат, купальний сезон триває з травня по жовтень, гірськолижний сезон в Альпах – з грудня по березня. Завдяки м'якому клімату Лігурійської Рив'єри сезон триває цілий рік. Клімат в популярних туристичних центрах (Рим, Неаполь, Мілан, Флоренція, Венеція, Верона) дозволяє відвідувати їх протягом цілого року [6].

Несприятливими чинниками є часті тумани в Мілані та Венеції (ускладнюють рух транспорту, призводять до тимчасового закриття аеропортів), сильна спека у серпні, яка особливо важко переноситься у великих містах.

Більшість річок в Італії – короткі; це радше гірські потоки, стікають прямо в море або утворюють невеликі річкові системи. Тільки в Північній Італії є розвинена мережа річок, які круглий рік живляться льодовиковими талими водами і рясними опадами. Найбільша і повноводна річка Італії - По, довжина – 670 км, ширина – 100-800 м, починаючись на заході в Альпах, і тече на схід через всю Поданську рівнину і впадає в Адріатичне море.

Інша велика та знаменита річка Апеннінського півострова – Тибр, довжиною 407 км і шириною всього 150 метрів. Від Риму до гирла Тибр судноплавний. Через систему озер, приток і каналів Тибр пов'язаний з іншою значною річкою півострова – Арно. Ці дві ріки сумно відомі своїми руйнівними повеннями.

Велика частина озер Італії перебуває в передгір'ях і гірських районах Альп і на Адріатичному узбережжі. Це великі, площею до 370 кв. км, водойми льодовикового походження з глибинами понад 400 метрів. Озерні улоговини мають м'який і здоровий мікроклімат. Береги Альпійських озер славляться курортами світового рівня [6].

Найбільші озера розташовані в областях Ломбардія (яку часто називають озерним краєм) і Венето. Найбільш велике приальпійське озеро Європи – Гарда. Неподалік від Мілана розташовані озера Комо і Маджоре, яке частково належить Швейцарії. Більш дрібні озера: Ізео, Ледра, Мізуріна і Ідро. Озера поблизу Адріатичного узбережжя – це перегорожені піщаними косами колишні лагуни.

Озера центральній Італії (Тразімено, Больсена, Віко, Браччано, Альбано, Немі) утворилися в результаті заповнення водою кратерів деяких вимерлих вулканів.

Внутрішні води впливають на туризм в Італії. Багато готелів, пансіонів, кемпінгів розташовані на берегах альпійських озер Гарда, Комо, Маджоре, Ізео, Орто. Ці озера відрізняються чистотою і прозорістю води, пишною природою, розвинутою інфраструктурою. Влітку вони перетворюються на місця масового відпочинку туристів з багатьох країн і в тому числі самих італійців, які приїжджають сюди на weekend з великих міст.

Ще більш різноманітний рослинний світ Італії. Однак густа заселеність, багатвікова людська діяльність призвели до того, що на всій території країни, за винятком високогір'я, переважають культурні ландшафти. Ліси займають лише 20% території, головним чином у горах і височинах.

Досить одноманітний пейзаж густонаселеної і майже цілком обробленої Поданської рівнини подекуди поживляють дубові, рідше – березові або соснові гаї. Часто поруч з дорогами і берегами каналів і річок розташовані алеї тополь, верб і білих акацій [6].

За прибережних низовинах Апеннінського півострова і островів широкою смугою тягнуться вічнозелені дерева і чагарники. З дикорослих видів тут виділяються вічнозелені кам'яні і пробкові дуби, пінії і альпійські сосни, мастикові дерева, пальми, кактуси і агави. Однак переважають тут культурні види, перш за все субтропічні - цитрусові, оливи, мигдаль, гранат, гаї коркового дуба, посаджені людьми.

В горах Італії яскраво проявляється висотна пояси́сть, оскільки Альпи і Апенніни

розташовані в різних природних зонах. Пояс субтропічної рослинності характерний лише для підніжжя Апеннін. На висоті 500 - 800 м над рівнем моря в Апеннінах субтропічна рослинність змінюється широколистяними лісами.

В Альпах ж вони представляють нижній рослинний пояс. Це переважно дубові ліси, з домішкою каштана, граба, ясена, бука. З культурних рослин в цьому поясі поширені фруктові дерева, виноградники, зустрічаються посіви жита, вівса, картоплі. Вище починається пояс змішаних хвойно-букових лісів.

На висоті близько 1500 м в Альпах і 2000 м в Південних Апеннінах і на Сицилії починається найвищий лісовий пояс - хвойні ліси, що складаються з різних видів сосни, європейських видів ялин, ялиці. Вище хвойних лісів починаються субальпійські високо травні луки. Вони змінюються альпійськими луками.

Рослинність в Італії надзвичайно різноманітна і красива, а територія країни дуже зелена. Тут росте дуже багато вічнозелених рослин і дерев – пальми, кипариси, середземноморські сосни. На більшій частині Італії трав'яний покрив зберігається цілий рік, що сприяє зовнішньої привабливості ландшафту. В Італії багато квітучих кущів та квітів, схили гір покриті лісами.

Красива рослинність є додатковим чинником, забезпечуючи туристичну привабливість країни в цілому.

У зв'язку з винищенням лісів, збільшенням щільності населення і площі оброблюваних земель в Італії збереглося небагато видів диких тварин.

Лише у важкодоступних районах Альп і Апеннін, переважно в заповідниках, зустрічаються ведмеді, вовки, сарни, косулі, на острові Сардинія – муфлон, лань, дикий лісовий кіт. Широко поширені кабани. В Альпах багато лисиць.

Набагато краще збереглися дрібні хижаки і гризуни (ласки, куниці, бабаки, білки), а також зайці. Багатий світ плазунів і птахів: ящірки, черепахи, змії. Фауна птахів налічує близько 400 видів [1]. В горах зустрічаються яструб-тетеревятник, гриф, беркут, у високогір'ях Альп – глухар, рябчик, біла куріпка, стриж. На рівнинах, по берегах озер, багато гусей і качок. З морських риб важливе промислове значення мають кефаль, тріска, сардини, тунець, камбала, а з річкових - короп, форель і вугор.

Для охорони флори і фауни в Італії створено чотири національні парки: Гран-Парадізо, Стельвіо, Чирчео, Абруціо.

Гран-Парадізо і Стельвіо створені в Альпах охорони високогірної флори і фауни. Абруціо утворений в тих же цілях в найбільш високої частини Апеннін. Чирчео створений на узбережжі для охорони не тільки лісів, а й своєрідних берегових форм рельєфу – гротів, обривів і т.п.

В цілому в Італії, як і в усьому світі, з кожним роком все більше загострюються проблеми захисту навколишнього середовища, на вирішення яких виділяються значні кошти.

З одного боку тваринний світ Італії досить різноманітний, однак, ніяких неприємностей туристам він не доставляє. Узбережжя морів є вільними від небезпечних риб, медуз; комах не так багато, дикі звірі не з'являються поблизу людського житла [3].

З іншого боку, в італійських озерах і морях багато риби, що сприяє розвитку риболовлі, у лісах дозволено (в певну пору року за наявності ліцензії) полювання на кабана, зайця, куріпку. Наявність багатьох заповідників і національних парків приваблює натуралістів, які мають можливість спостерігати за птахами, у тому числі фламінго, у природному середовищі проживання.

Нас сьогодні влада Італії приділяє велику увагу у розвитку туристичних ресурсів. Деякі фактори існують тільки в Італії, що посилює її туристичну привабливість. З боку населення надається посильна підтримка всіх видів туризму, що додає туристичну привабливість Італії.

Для території країни характерний особливий рельєф із переважанням гористої місцевості, що створює мальовничі ландшафти. Особливо привабливими для туристів об'єктами є численні печери, а також вулкани. Клімат Італії сприяє розвитку різних видів туризму – від гірськолижного до пляжно-відпочинкового. На території країни розташовано багато мальовничих озер, однак зовсім мало великих рік. Рослинний світ Італії є досить строкатим і багатим, однак видове різноманіття тварин є невеликим.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Азар В. Классическая Италия: познавательный тур // Туризм М. – 1997. – №7. – С. 28–30.
2. Безуглий В.В. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн – К.: «Академія», 2007. – 704 с.

3. Все об Италии [Електронний режим] – Режим доступу: www.italy.ru. Ухтырева З.Н. Лигурия // Вояж и отдых. – 2000. – №5-6. – С. 26-32.
4. Достопримечательности Италии [Електронний режим] – Режим доступу: <http://www.laitalia.ru>.
5. Льяна Е.Н. Туроперейтинг: організація діяльності М. 2002. Офіційний сайт Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО [Електронний режим] – Режим доступу: <http://whc.unesco.org>.

Мартиновської Н.

Науковий керівник – доц. Заставецька Л. Б.

СУЧАСНІ ГЕОДЕМОГРАФІЧНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ

Актуальність дослідження. Особливості відтворення населення, його кількісні і якісні характеристики, які відображає демографічна ситуація, завжди були об'єктом дослідження суспільної географії. Це зумовлено тим, що демографічні процеси мають чітко виражений просторовий характер. Однак, володіючи властивістю динамічності демографічна ситуація потребує постійного оновлення відомостей про зміни, які відбуваються, вивчення чинників, які мають вплив на неї з метою оптимізації та прогнозування подальших перетворень.

На сьогоднішній день в Україні сформовані потужні науково-дослідні установи, які займаються дослідженнями демографічних процесів. Це Інститут демографії та соціальних досліджень імені М. В. Птухи (О. Гладун, Е. Лібанова, І. Курило, А. Макарова, А. Позняк, В. Стешенко), Інститут економіки та прогнозування (Т. Богдан), в Інститут регіональних досліджень (В. Садова), в Інститут соціології (І. Прибиткова), а також в Національний інститут стратегічних досліджень (А. Малиновська).

Теоретичні та прикладні питання вивчення часових аспектів демографічної ситуації досліджувались одеськими географами О. Топчієвим та В. Яворською. Ним ж були розроблені методичні підходи до систематизації території за геодемографічними процесами (ГДП) на прикладі Причорномор'я. Дослідження динаміки демографічної ситуації проводили і інші вчені вивчаючи особливості населення окремих адміністративних областей. Однак, комплексних досліджень геодемографічних процесів для всієї території України в наукових колах проводилось не достатньо.

Враховуючи соціально-політичні та економічні перетворення в нашій державі за останній рік впевнено можна говорити про те, що ці деструктивні перетворення не могли не позначитись на сучасних геодемографічних процесах. Цим зумовлена необхідність аналізу основних демографічних показників в часовому аспекті в регіональному розрізі, здійснення типізації території України за типами геодемографічних процесів та запропонувати нові методичні підходи до їхньої систематизації.

Державний комітет статистики України станом на 1 січня 2015 року налічує 42 928,9 тис. осіб наявного населення в державі (без урахування території тимчасово окупованої АР Крим) [7].

Головними детермінантами, які визначають чисельність населення, його динаміку і статеву-вікову структуру є природний та механічний рух.

Природний рух, що виражається народжуваністю, смертністю та природним приростом відіграє найважливішу роль у самовідтворенні населення регіону або країни, збереженні його національної однорідності.

Проаналізувавши динаміку основних показників природного руху в Україні за досліджуваний період (2004-2014 рр.), можемо зазначити, що й надалі зберігаються тенденції, що свідчать про процес затяжної депопуляції, розпочатий ще у 90-х роках. Динаміка цих показників представлена на рис. 1.

Починаючи з 2006 року відбувається поступове збільшення природного приросту за рахунок підвищення народжуваності та зменшення смертності. Покращення демографічних показників спостерігалось до 2012 року, хоча коефіцієнт природного приросту залишався від'ємним. З 2013 р. процес став протилежним – знову, хоча і незначно, на спад пішла народжуваність, зросла смертність та знизився природний приріст.

Очевидно, що такі деформації у процесах природного відтворення населення є відображенням впливу соціально-економічних та суспільно-політичних змін в українському суспільстві.

Загалом, з 2004 р. по 2012 р. народжуваність зросла на 19 %. Послаблення процесу скорочення населення на початку 2000-х пояснюється подоланням соціально-економічної кризи в Україні, що актуалізувало дію певних чинників, які сприяють компенсаційному підвищенню